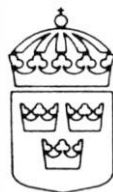


Motion till riksdagen

1988/89:So256

av Gudrun Norberg (fp)

Höjd åldersgräns för alkoholservering



Mot.
1988/89
So256—263

Det är oroande siffror som Systembolagets preliminära statistik för det gångna året visar. Den stora ökningen av starkölskonsumtion, bland i huvudsak ungdomar, är en olycklig utveckling. Åtgärder måste snabbt sättas in för att vända trenden.

Det finns fler bekymmersamma rapporter. Svenska Bryggareföreningens siffror visar att försäljningen på restauranger och barer ökar. Även där gäller det starkölet och ökningen är mycket kraftig. Den försäljningen är inte inräknad i Systembolagets statistik.

Redan tidigare har jag med stor oro konstaterat att antalet serveringstillstånd för alkoholdrycker under 80-talet ökat så kraftigt att man kan tala om fördubbling. Restauranger och andra serveringsställen, med särskild inriktning på ungdom, växer fram och erhåller utskänkningstillstånd för alkohol. Det har också fått den avsedda effekten, nämligen att det bland ungdomar blivit populärt att besöka dessa "ungdomsrestauranger" med discomusik vid veckosluten. En stor del av de ungdomar som där förtär alkohol är ungdomar mellan 18 och 20 år samma ungdomar som av sociala och alkoholpolitiska skäl inte får köpa alkohol på systembolaget.

Socialstyrelsens förslag om att höja serveringsåldern från nuvarande 18 år till 20 år, och därmed få en enhetlig politik på den här punkten, är mycket konsekvent. Såväl bryggeriintressen som restaurangägare har var för sig föreslagit samma höjning av serveringsåldern.

Det finns många skäl att tro att alkoholförtäring och våld har ett samband. I dag ökar både alkoholkonsumtionen och ungdomsvåldet. Till detta hör också mogenhetsfaktorn. Ju mera mogen en ung människa är, desto större möjligheter har hon att klara av problem som gruppträck m.m.

Riksdagens tidigare beslut om att minska alkoholkonsumtionen med 25 % fram till sekelskiftet ser inte ut att förverkligas. Målsättningen kan inte uppnås så länge konsumtionskurvan fortsätter att stiga uppåt. Tio, elva år har nu regeringen på sig att åstadkomma en minskning med en fjärdedel. På den tiden klarar regeringen sannolikt inte att genomföra riksdagens beslut, men det vore att betrakta som ett totalt misslyckande, förenat med ointresse och oansvar, att inte ens uppnå påvisbar nedåtgående trend beträffande alkoholkonsumtionen i Sverige.

Därför går det inte an att fortsätta blunda för problemen. Varje del i alkoholpolitiken måste betraktas seriöst. Det går att få respons hos allmänheten för en alkoholpolitik som är ansvarstagande och konsekvent.

Ännu ett sådant exempel är promillegränsen i trafiken. I dag finns med stor säkerhet en överväldigande majoritet bland svenska folket för en lag som fastslår att alkohol och trafik inte hör ihop. Den enda avvikelse från 0,0 promille som kan accepteras, är den eventuella osäkerhet som provningsinstrumenten kan medföra. Men med nuvarande moderna mätmetoder bör den avvikelsen vara nästan ingen alls.

Hemställan

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar om sådan ändring i alkohollagstiftningen att serveringsåldern för alkoholdrycker höjs till 20 år,

[att riksdagen beslutar om sådan ändring i alkohollagstiftningen att gränsen för rattonykterhet sänks till i princip 0,0 promille.]

Stockholm den 24 januari 1989

Gudrun Norberg (fp)